

Calles skuša zajeti vstaški plen.

ESCOBAR IN NJEGOVI PRISTAŠI SO PLENILI IN ROPALI NA DEBELO

\$510,000 je bilo ukradenih iz bank v Torreonu. — je sporočil Calles, potem ko je došel v mesto. Mogoče bo zahteval ekstradicijo vstašev kot kriminalcev. — Armada se organizira za zasledovanje generala Escobarja.

MEXICO CITY, Mehika, 20. marca. — Tri federalne kolone, koncentrirane v Torreonu, so danes nadaljevale s živahno ofenzivo proti vstašem v državi Chihuahua.

Kavalerijske sile, 4500 mož močne, bodo vodile zasledovanje vstašev proti severu. General Lazaro Gardenas bo poveljeval prednjemu oddelku.

Predsedniški urad je objavil, da je vstaški general, Gonzalo Escobar, oplenil banke v Torreonu za približno \$510,000. Velike množine blaga so tudi odnesli bežeči vstaši, — soglasno z nekim poročilom generala Plutarco Callesa, ki je ustanovil svoj glavni stan v Torreonu.

Vlada bo zaplenila ves denar, katerega so poslali vstaši preko meje Združenih držav ter bo mogoče skušala doseči ekstradicijo voditeljev prekucškega gibanja.

Escobar in drugi so krivi roba v velikem obsegu, — je rekel predsednik Portes Gil. — Oni so navadni kriminalci.

Vladni komunisti je objavil, da predstavlja plenjenje Torreona "nemoralnost in infamijo vstašev."

Polkovnik Jose Maria Tapia, načelnik predsednikovega štaba, je cenil, da so vstaši pokradli več kot tri milijone pezov v Monterey, Saltillo, Durango ter Torreonu. Privatne banke ter tudi podružnice Mehške banke so bile oropane, — je rekel.

Kljub veliki množini plena, katerega so odnesli vstaši pod Escobarjem, je Calles vendar informiral predsedniški urad, da so pustili vstaši za seboj enajst kar, naloženih z blagom ter devet in dvajset voz, vsebujočih material za popravilo železnic. Štirinajst strojev je bilo tudi na razpolago v Torreonu.

Calles je došel v Torreon včeraj ob šestih popoldne z avtomobilom ter ga je sprejel general Juan Almazan, ki je poveljeval sprednjim stražam federalne armade. Drugi federalni voditelji, politični glavarji ter komitej meščanov so pozdravili zveznega vojnega tajnika.

Calles je takoj nadaljeval z načrti, da normalizira trgovske razmere ter ustanovi zopet komunikacije, dočim je zaposlen s pripravami, da odpošlje čete na zasledovanje vstašev.

Predsednik Portes Gil je napovedal, da bo vstajo končana v teku tridesetih dni, s čemur se je dovolilo dovolj časa za federalne sile, da popravijo železniške tračnice.

ESCALON, Chihuahua, 20. marca. — General Escobar, vrhovni poveljnik vstaških sil v Mehiki, je danes branil svoj režim ter pojasnil, zakaj je izpraznil Torreon, ker se je namreč bal izgub življenj civilistov. Rekel je, da temelji vlada Portes Gila na zločinu in tiranstvu.

Prejšnji predsednik, Plutarco Elias Calles je namenoma in strahopetno obstreljeval prebivalstvo Torreona, moril moške, ženske in otroke ter kršil vsa pravila civiliziranega vojevanja ter pravice nekomatantov, — je rekel general Escobar.

Dollar, star 85 let, je srečen.

SAN FRANCISCO, Cal., 20. marca. — Kapitan Robert Dollar, milijonar ter glavni ameriški ribič na visokem morju, je danes proslavil svoj pet in osemdeseti rojstni dan.

Ta praznik je proslavil z delom osmih ur. — Jaz sem hvaležen, da se mi dovoli delati v teh letih, kajti demarica. — Kapitan Robert Dollar, milijonar ter glavni ameriški ribič na visokem morju, je danes proslavil svoj pet in osemdeseti rojstni dan.

Moj ideal o polnem življenju je opraviti svoje dnevno delo kot po navadi do svojega zadnjega dne v življenju ter se prebuditi naslednjega dne v večnosti.

HOOVER BO PREŽIVEL POLETJE V NAVADNEM ŠATORIŠČU

Hoover bo lovil ribe v divjini. — Da pride tako daleč proč od ljudi, kot le mogoče, si je izmislil nov način razvedrila. — Na razpolago ima dve veliki ribišči. — Jahte se bo le malo posluževal.

WASHINGTON, D. C., 20. marca. — Predsednik Hoover rajše ribari v šotornem taborišču kje v divjini kot pa na razkošni predsedniški jahti Mayflower ter je vsled tega nastopil temu soglasno, da uveljavi svoje lastne načrte za zabavo ter razvedrilo.

Opustil je svojo poletno Belo hišo v Mount Weather, Va., vsaj za tekoče leto. Mr. Hoover bo imel na razpolago dve najboljši ribišči na iztoku, kadar bo hotel priti proč od vsega za en dan ali dva.

Predno je prišel v Belo hišo, je pojasnil, da tiči velika vrednost ribarenja ne v sportu samem, temveč v priliki, da je človek popoln na sam.

Na razpolago mu je 1500 akrov obsegaajoče zgodovinsko posestvo Catoctin Manor, v Catoctin, Md., kakih štirideset milj od Washingtona, katero je kupil Lawrence Riehey, eden tajnikov predsednika. Drugo pa je Shenandoah National Park, Va., kjer so bili odobreni načrti za novo cesto, ki bo vezala Madison Court House z mestom predlagane lovške kočice, v bližini Criglersville, tik poleg jezira Rapidan reke.

Mr. Riehey je pojasnil danes, da je bilo Catoctin posestvo nakupljeno v njegovem imenu, za njegovo osebno porabo, da pa se bo predsednik poslužil tega posestva za lov na postrvi. Hunting Creek, ki teče skozi posestvo, je ena najbolj bogatih rek na ribah na iztoku ter je slavna radi postavljenosti dvajset milj.

Rapidan reka napolnjena je s tisoč in tisoč postrvi. Nobene zvezne aropriacije ne bo treba, da se zgradi cesta in lovsko kočico v Shenandoah parku, ker si dele stroške država, občina ter komisija za Narodne parke.

Opustil poletne Bele hiše je bil sklenjen radi pomanjkanja prilik za ribarenje v Mount Weather. Najbližje mesto za ribolov je oddaljeno dvajset milj.

Mr. Hoover živi rajše v šotornu ali majhni koči, kot pa v velikem poslopju. On se skuša izogniti konvencionalnosti in služabnikom ter je vsled tega napravil tozadevne načrte.

Vrjetno je, da se bo še dosti manj posluževal predsedniške jahte "Mayflower" kot pa njegov prednik, Mr. Coolidge.

TRIJE MRTVI PRI KOLIZIJI

Kolizija se je završila na kanadski železnici. — Strah za nadaljne, ko je kara gorela.

PARRY SOUND, Ont., 20. marca. — Tri osebe so mrtve in ne znano število je bilo poškodovanih vsled kolizije dveh potniških vlakov na Kanadskih narodnih železnicah pri Droucourt, 41 milj severno od tukaj.

Znani mrtvi so neki konduktor, neki zaviralec in neki časnikarski deček, ki pa ni še identificiran.

Kolizija se je završila med vlakom, namenjenim v Vancouver ter vlakom v Toronto, ki sta priznana dva najhitrejša potniška vlaka v službi.

Ena kar je prišla goriti in velik strah obstaja glede onih, ki se nahajajo v vozu.

Trije pomožni vlaki so odšli takoj na mesto nesreče.

Dva umrla v razstrelbi.

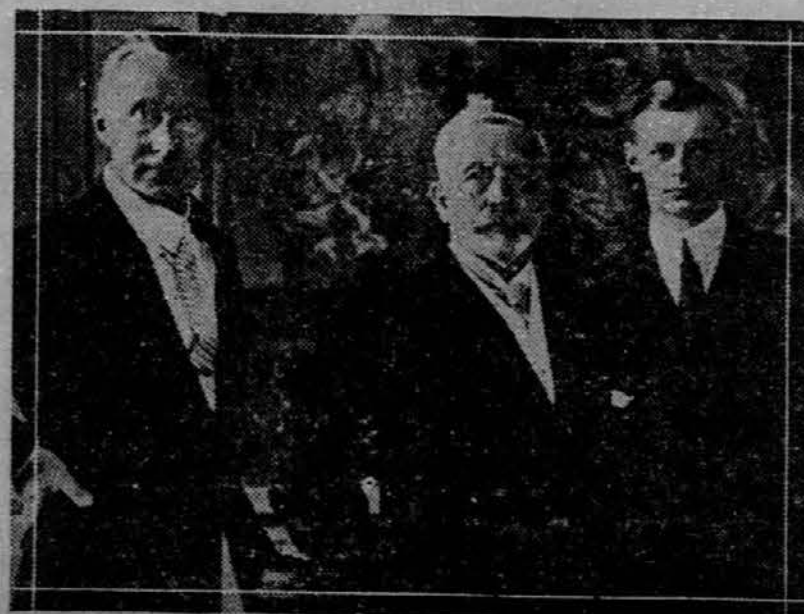
MARCUS HOOK, Del., 20. marca. — Neka eksplozija v Sun Oil Company tukaj je stala življenje dveh ljudi, dočim so bili trije nadaljnj močno poškodovani. Prišel se je požar, ki je pretvil vpepeliti napravo.

Liberalci poraženi.

LIVERPOOL, Anglija, 20. marca. — Hon. Henry Mond, konservativec, je bil zmagovit v parlamentarnih volitvah, ki so postale potrebne vsled smrti A. Jacoba.

Vsa cela Anglija se je zanimala za to volitev, ker se je smatralo to za znak, kako bodo izpadle splošne volitve maja meseca.

TRI GENERACIJE HOHENZOLLERNCEV

Bivši nemški kaiser, bivši kronprince in kronprinčev sin Viljem.

PRETEČA REVOLUCIJA V MONACO

Princu Louisu iz Monaca preti nevarnost, da ga pahnejo s prestola. — Ne bomo se ustrašili prelivanja krvi, — so kričali.

PARIZ, Francija, 20. marca. S pretinjo, da bodo pahnili s prestola sedaj vladajočega princa Louisa ter stavili na njegovo mesto za poskušajo bolj priljubljene svaka Peerra, predno končno proglase republiko, so elektorji kneževine Monaco zopet proglasili vstajo. Konec zimske sezi je je končal premirje, ki je bilo sklenjeno v pretekli jeseni med prebivalci Monegasqua in princem Louisom in sedaj je razpoloženo proti slednjemu trpkostjo kot pa je bilo kdaj poprej.

— Mi se ne bomo ustrašili prelivanja krvi, — je rekel neki odločni govornik na sestanku nekake sedemsto prebivalcev, ki predstavljajo elektorat dežele.

Nek drugi je trdil, da bodo napisali konstitucijo s svojo lastno krvjo, če ne bodo dobili zahtevanih izprijemih z miroljubnimi sredstvi.

— Proč z Louisom! — so kričali poslušalci.

Zadregne so vse radi službe javnih utilitet, o katerih so trdili Monegaščani, da jih Casino kompanija skrajno zanemarlja v svojem pohlepu po dobičkih, katere deli med svoje delničarje. Prince Louis je obdolžen, da podpira Casino družbo, ki mu daje velike dohodke, dočim ne stori ničesar, da izboljša Monte Carlo ter ga napravi bolj privlačnim za turiste, s čemur bi se ga stavilo v isto vrsto z drugimi zabavališči.

Monte Carlo propada v naklonjenosti inozemskih obiskovalcev, kot izjavljajo prebivalci kneževine, ker ni hotela Casino družba izdati dovolj denarja, da vzdrži popularnost prostora.

Promet naš problem.

CLEVELAND, O., 20. marca. Največji problem Amerike je promet, — je mnenje Davida Blacha, župana iz Tel Aviv, Palestina, ki potuje sedaj po Združenih državah.

MARŠAL FOCH JE UMRL PO DVA MESECA TRAJAJOČI BOLEZNI

Bivši vrhovni poveljnik zavezniških armad je umrl v starosti osemindesetih let. — Zadel ga je srčna kap. — Pokopan bo v Domu Invalidov. Poincare je objavil smrt v zbornici.

PARIZ, Francija, 20. marca. — Nocoj je ležal maršal Foch ob odprtem oknu ter gledal v zahajajoče solnce. Strežnica mu je popravljala posteljo. Pri njem je bil dr. Daveniere in je rekel, da ga bodo prenesli na drugo posteljo. — Dobro, dobro, — je odvrnil. Naenkrat se mu je pa začel obraz izpreminjati. Bolnik je položil roko na srce ter vztrepetal. Približala se mu je zadnja ura. Umrl je brez bolečin. Z njim se je poslovil s sveta najslavnejši vojskovodja, kar so jih imeli zavezniki tekom svetovne vojne.

Pokojujnik je bil star 78 let ter je dva meseca bolehal. Imel je pljučnico, kateri so se pridružile še razne druge komplikacije.

Pred smrtjo je bil večkrat obhajan.

Vest o njegovi smrti je razglasil Poincare v poslanski zbornici.

— Gospodje, — je izjavil, — maršal Foch je mrtve. Umrl je velik vojak in velik Francez.

Razen komunistov so vsi poslanci vstali.

Pokojujnik je bil rojen leta 1851 v Tarbes. Leta 1878 je bil artilerijski častnik, leta 1907 brigadni general, ob izbruhu svetovne vojne pa poveljnik devete armade.

Dne 26. marca 1918 je bil imenovan vrhovnim poveljnikom vseh zavezniških armad.

Deček poslan po cake je bil ubit.

Charles Hughes, star sedem let, je hitel domov s cakesom, po katerega ga je poslal njegov oče, ko je bil zadet od nekega taksija.

Poklicist Clark je dvignil dečka, ki je še vedno krčevito držal po gačo ter ga odvedel v Roosevelt bolnišnico, kjer je umrl par minut pozneje vsled počene lobanje.

Aretacije komunistov.

BOMBAY, Indija, 20. marca. Komunistični voditelji so bili aretirani včeraj istočasno v Bombayju in drugih strateških točkah po celi Indiji.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslaviji		v Italiji	
Din.	500 \$ 9.30	Lir	100 \$ 5.75
"	1,000 \$ 18.40	"	200 \$11.30
"	2,500 \$ 45.75	"	300 \$16.80
"	5,000 \$ 90.50	"	500 \$27.40
"	10,000 \$180.00	"	1000 \$54.20

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našim zvezom v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIM NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO 75c.

SAKSER STATE BANK

82 COBTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

MORSKE POŠASTI SO NAPADLE MORNARJE

Može, ki so hotel premeriti Atlantik v majhnem čolnu, je rešil španski parnik. — Strašen vihar v Biskajskem zalivu.

NA KROVU PARNIKA MARQUES COMILLA, 20. marca. — Kapitan John Juter Schutevaers je danes opisal strašni vihar ter napad divjih, šest čevljev dolgih morskih pošast. Kapitan je bil rešen z dvema tovarišema od parnika Marques Comilla, potem ko so se potikali po morju sedem dni, brez hrane ali vode.

Može so skušali premeriti Atlantik iz Rotterdamu v New York v odprtem čolnu. Tovariša kapitana sta bila danska mornarja. Vsi trije so bili v resnem stanju, ko jih je pobral parnik sredi oceana.

Zapustili so Rotterdam dne 26. novembra ter odjadrili v London, Plymouth, Corunna in Lizbono. V Biskajem zalivu so zašli v strašen vihar, ki je trajal enajst dni. Prevedrili pa so ga ter odjadrili proti Azorom.

Kmalu nato so zašli v drugi, strašni vihar iz severozapada. O tem viharju je rekel kapitan, da je trajal štirinajst dni. Štiri dni so bili prisiljeni boriti se proti morskim volkovom, ki so napadli njih majhni čoln, dolg le 28 čevljev, v neprestani nevarnosti, da se preobrne. Borili so se proti živalim z dolgim nožem.

— Mismo jih ranili, a jih nismo mogli ubiti, — je rekel kapitan. — Jadrati smo naprej, a nismo mogli najti Azorov, kajti vihar nas je zanesel preveč proti jugoztoku. Izgubili smo osemnajst dni na morju na ta način in pošla nam je vsa hrana in pitna voda. Zadnjih sedem dni nismo imeli ničesar za jesti ali piti.

Videli smo številne ribe, a nismo imeli trnkov, da jih polovimo. Medtem pa smo se neprestano ozirali za kako mimoidočo ladjo. Dva dni predno smo bili rešeni, smo videli veliko ladjo, a bila je preveč daleč da bi ji mogli signalizirati.

Naše upanje je bilo uresničeno, ko smo zagledali ta sijajni španski parnik, ki nas je rešil.

Dobra sezija.

NIAGARA FALLS, N. Y., 20. marca. — Najboljša sezija se obeta za poletje, sodeč po rezervacijah v tukajšnjih hotelih.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmu bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS-NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

ZLOČIN IN PROHIBICIJA

Število zločinov in umorov postaja v tej deželi z vsakim dnem večje.

Zločine pripisujejo v prvi vrsti tujerodnim zločincem, ki so si poiskali zavetja v velikih središčih kot sta naprimer Chicago ali New York.

Za odpravo oziroma zmanjšanje zločinov je po njihovem mnenju potrebna večja ali manjša kazen.

V zvezi s tem je jako zanimiv poročilo, ki ga je izdal statistik Life Insurance Company, dr. Frederick Hoffman.

Hoffman pravi: —

Mesto Chicago ni prvo, kar se tiče umorov. Marsikatero mesto prekaša v tem pogledu za trikrat ali štirikrat Chicago, z ozirom na število prebivalstva, seveda.

V šestih največjih mestih dežele je prišlo na stotisoč prebivalcev po deset umorov. Po nekaterih južnih mestih je prišlo na stotisoč prebivalcev šestintrideset umorov.

Mesti Memphis in Birmingham sta prvi na listi. Prvo s 60, drugo s 56 umori.

Po južnih mestih je pa sorazmerno le malo tujerodcev, vsled tega je trditev, da so za umore tujerodci odgovorni, napačna.

Smrtna kazen ne odpravlja zločinov. V državah, kjer je uveljavljena smrtna kazen, se završi sorazmerno več umorov kot po državah, kjer ni smrtne kazni.

Dokazano dejstvo je namreč, da se vsak zločinec po da na svoj posel s trdnim prepričanjem, da ga ne bodo prijeli.

Izmed velikih mest v deželi, se pripeti največ umorov v Detroitu.

Detroit smatrajo kot nekako vrelo butlegarske pijače. V Detroitu pride na stotisoč prebivalcev po šestnajst umorov, dočim jih pride onstran reke v Kanadi, v Windsoru, komaj po devet.

Nadalje so statistiki dognali, da je izza uveljavljanja prohibicije dosti več zločinov, posebno pa umorov, kakor jih je bilo prej.

Zločini se pa ne dogajajo toliko v pijanosti, pač so pa posledica nasprotstev raznih butlegarskih gang.

To je posebno resnično glede Chicaga in New Yorka. Hoover je obljubil natančno preiskati vzroke zločinov in omalovaževanja postav v splešnem.

Kjerkoli bo začel brskati, bo naletel na prohibicijo kot na glavni vzrok.

Hooverjev govor se bo
slišalo po celi deželi.

Vse je odredeno, da se razširi po celi deželi govor, katerega bo imel predsednik Hoover na letnem lunču Associated Press v Waldorf Astoria hotelu 22. aprila.

Predsednik Hoover bo pričel govoriti med eno in drugo uro popoldne.

Konec gejš

Japonsko notranje ministrstvo je odredilo, da se ne smejo odpirati nobene nove čajane in tudi za obstoječe ne bodo podaljšali dovoljenj. Odredba se je že začela izvajati. Konec čajaru pomeni obenem konec gejš, svetovno znane japonske mehanice prostitutke, točke in zabavnice v isti ostri.

Tihotapstvo v Prekmurju.

Tihotapei tudi sedaj v hudi zimi in v velikem snegu niso opustili svojega nevarnega posla. Tudi visoke denarne in zaporne kazni jih ne strašijo. Dne 27. febr. so se na najsevernejši meji v Martinju spopadli s finančno kontrolo. Finančna kontrola je zalotila zvečer tik madžarske meje tri tihotape, ki so nosili iz Zg. Senika na Madžarskem vsak svojo vrečo tobaka preko meje. Ker se tihotapei poziva "stoj" niso odzvali, marveč spustili v beg, so finančni stražniki rabili orožje. Pri tem je bil ranjenec tihotapec Josip Viner iz Martinja. Dobil je strel v desno ramo.

Poleg ranjenega tihotapca se je našla vreča madžarskega tobaka za pipo, vsebujoča 61 zavojčkov po 25 kg.

IZ ŠPORTNEGA SVETA

Pred kratkim se je vršila v Del Monte, Cal., streljaška tekma. Zmagala je Miss Mable Wilson iz Buffalo, N. Y., prva na sliki.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Ves postni čas smo počivali z zabavami in plesom. Sedaj smo pa vendar nekaj dovršili, da lahko zadovoljimo Slovence, da se bodo v postnem času nekoliko razvedrili. American Slovenian Auditorium (Slovenski Dom), 253 Irving Ave., priredi igro na Cvetno nedeljo, dne 24. marca. Torej ne zamudite te prilike. Žene naj malo prej kosilo pripravijo, ker igra se prične že ob dveh popoldne. Vstopnina 75 in 50 centov. Torej nasvidenje!

Za obilen obisk se Vam priporoča

Odbor.

Brooklyn, N. Y.

Znano Slovensko Delavsko Podporno Društvo, Inc., v New York City, priredi dne 4. maja svojo letno veselico v Kočevskem Domu (657 Fairview Ave., med Linden Street in Gates Ave., Ridgewood). Vsa slovenska društva so naprosena, naj ne prirejajo veselice na ta dan. Natančni program bo pozneje objavljen.

Odbor.

Girard, O.

Operni večer, katerega sta priredila naša odlična umetnika, je sijajno uspel. Umetnika sta bila jako dobro razpoložena, ker to se je videlo tudi na občinstvu, ki je z burnim aplavzom sprejemalo vse točke. S tem je narod pokazal, kako ljubi naše umetnike, kajti zavedal se je da je bil ta večer posejlovni večer naše umetnice Lovsetove, in tudi naš slavec g. Šubelj.

SEMENA

V ZALOGI IMAM NAJBOLJŠA
POLJSKA, VRTHNA IN CVETLIČNA
SEMENA
Pišite po brezplačni cenik.
MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.,
New York, N. Y.ROJAKOM, ki nameravajo v stari kraj
bodisi začasno ali za stalno, priporo-
čamo, da nalože svoj denar pri nas.
Istea jim je mogoče dvigniti v zneskih
do vsake višine v jako kratkem času. Naj-
boljši dokaz temu je sledeče pismo:

Marc 3. 1929.

SAKSER STATE BANK,
82 Cortlandt St., New York CityDam Vam vedeti, da sem dobil znesek \$5.340.13, ček
No. 2669. Lepo se Vam zahvalim za hitro pošiljatev in Vam
želim mnogo uspeha. Pozdravljam Vas in vse uradnike.

S spoštovanjem

Josip Gustinčič

Selo 47, Moste pri Ljubljani,
Jugoslavija.

DOM SLEPIH

V zadnjem času je opažati, da se je zanimanje za Dom slepcev med rojaki v Ameriki jako ohladilo, to pa najbrže radi slabih delavskih razmer in radi tega, ker se je razširilo mnenje, da se tukaj v to svrhu nič ne deluje. Resnici na ljubo moram povedati, da je ta domneva čisto napačna in da tukajšnje društvo Kuratorij za Dom slepcev z vsa vnemo deluje na to, da bi se čimprej uresničila želja vseh dobrosrčnih ameriških in tukajšnjih darovalcev in da bi se s zidali nameravani Dom slepcev. Žalibo so tukaj gnotne razmere v vseh družabnih slojih tako slabe, da se na skorajšnjo zidanje doma še misliti ne more in da bo le vstrajnost in neumorno delovanje omogočilo, da bo prešla zvešena misel in blagohotna ideja Mr. Walter Predoviča v dejanje. Brez žrtve v delu ni zmage. Treba bo še mnogo dela, predno bodo prišli ubogi slepi pod lastni krov, kjer se jih bo lahko zaposlilo v industriji in izničilo izdelovati košare, svetke in druge enake izdelke in jim dalo priliko se preživeti z delom svojih rok.

S prirastkom starih laiskih pošiljatev Glas Naroda znaša ves ameriški fond Din. 436.438.85 Fond "Kuratorija slepcev" v Ljubljani Din. 513.000.00

Toda skupni znesek naložen v bankah Din. 949.438.85

To je pač lepa vsota, toda za velikopotezno podjetje se zmiraj premajhna. Tudi tukaj so delavske moči in material jako drag in neopustljivo bi bilo, ako bi se pričelo delo, ki ga ne bi mogli izgotoviti in bi mogoče se šlo izgnubilo, kar se je pri ameriških Slovenceh in tukajšnjih dobrotnikih nabralo.

Zgodilo se je pred nekako dveh mesecev nekaj nenavadnega in zelo ugodnega za Dom slepcev. Umrlo je v Ljubljani na Zaloški cesti 72 letna zasebnica gospodična Helena Bavdek in imenovala glavnim dedičem Kuratorij društva za Dom slepcev. Dedščina obstoji iz hiše s pritlikinami, lepega kozolea, dveh lepih travnikov, več premičnin in še velikega gozda. Cela zapuščina je bila sodnjiko ocenjena na Din. 305.000. Seveda mora Kuratorij izplačati različna volila, med temi Družbi sv. Cirila in Metoda Din. 25.000; drugo s mala volila, med tem pa vseno znašajo nad 50.000. Razun tega so na hiši za različne stranke, ki nočejo stanujejo še petletne servitute, tako da se hišo ne bo zamogoče tako hitro prodati, pač pa lahko razpolagamo z gozdom in travnikoma. Računa se pa, da bo ostalo za Kuratorij čistih Din. 230.000, kar je gotovo velik korak naprej in kar nas zbliža realizaciji našega stremljenja.

Poverjeniki ameriškega fonda dr. Ravnihar, dr. Zarnik in Rems so sicer poskušali pridobiti tukajšnje Glasbeno Matice za to, da bi priredila koncert v prid Doma slepcev. Ker je pa Glasbena Mati-

ČEHI SE BRANJO

TROCKEGA

"Prager Tagblatt" je razpisal v nedeljski številki anekto o stališču českoslovaških političnih strank glede na zahtevo komunistične opozicije, naj bi vlada dovolila Trockemu nastaniti se na Českoslovaškem. Ker večina strank oficijelnega stališča še ni zavzela, so odgovori nekaterih samo izraz mnenja posilincev. Proti so se izjavili energično narodni demokrati in ljudska stranka dočim je odgovor republikanske stranke rečeno, da bi stranka glede na politično preteklost Trockega ne bila preveč navdušena, če bi se Trocki nastanil na Českoslovaškem. Ljudska stranka meni, da spada ta zadeva v kompetenco notranjega ministrstva. Narodna demokracija je pa zavzela odločno odklonilno stališče. Pač pa so pristali na zahtevo komunistične opozicije nemški socialni demokrati, ki vidijo v tem dolžnost demokratične države. Českoslovaški socialni demokrati ne ugovarjajo nastanitvi Trockega iz človekoljubnih nagnob, a českoslovaški socialisti smatrajo to vprašanje za privatno zadevo.

Notranje ministrstvo je pa izjavilo, da ne bo dovolilo Trockemu nastaniti se na Českoslovaškem, ker bi lahko nastale velike notranjepolitične homatije. Vse kaže, da vlada ne bo dovolila Trockemu iskati si zavetišča na Českoslovaškem.

ea dokazala, da prinaša vsak koncert prirejen v velikem obsegu zmanjšaj le primanjkljaj, se je ta ideja z ozirom na to, da bi se moral primanjkljaj kriti iz fonda slepcev, opustila.

Vsak dolar, prispevan od ameriških Slovencev rodi tukaj mlade, ker je vreden 56 dinarjev, ako daruje tukaj kak dobrotnik din. 50, misli, da je daroval že premoženje. Naprej tedaj dragi rojaki, ne omahujte in nabirajte pri društvenih prireditvah za najbednejše med bednimi, za ubože slepce.

Omenjeno naj bo še, da se je Kuratorij za Dom slepcev potom gradbenega odbora obrnil na različne inozemske zavode za slepce in dobil kakih pet odgovorov deloma z dobrimi navodili, deloma tudi z načrti za bodočo zgradbo. Dobro je, ako se ima načrte, a hudo je ako se jih izvesti ne more, da pa bo to enkrat tudi mogoče, odvisno je mnogo od Vas, dragi rojaki, ki boste sicer posegli po možnosti globoko v žep in darovali v to najpotrebnejšo in najboljši plemenito svrhu — za Dom slepcev v domovini.

Kakor vselej, bo tudi ob tej priliki Glas Naroda, ki se ga lahko imenuje botra cele akcije šel rojakom rad na roke in poslal prijateljem na pravo mesto. Imena srameznih darovalcev ne bodo sicer vklesana na projektirani zgradbi, pač pa bo vklesan spomin na dobrosrčne ameriške Slovence v srcehi tistih slepcev, ki bodo deležni vseh dobrot lastnega Doma.

J. Rems.

ZA DOM SLEPIH V LJUBLJANI

Mary Petkovšek, 1026 S. Leeds St., Kokomo, Ind., 40e.
Denar sprejeli in ga bomo poslali pa pristojno mesto.

Uredništvo.

Peter Zgaga

Neki rojak se je hvalil po Downtownu:

— O, take pa ni kot je moja žena. Kako je pridna in kako je šparovna. Tako šparovne kot je ona, tako šparovne je ni.

Prijatelj, ki se je že naveličal tega hvalisanja, ga je zavrnil:

— Prav rad ti verjamem, da je šparovna. Samo tebe je treba pogledati: tvoj želodec, tvoje denarnice in tvoje obleko.

Danes je torej pričetek ponda di. Lani sem jo bil pozdravil z večjim hruščem kakor letos. Meni da sem celo svojo sliko objavil v tej koloni, in tista slika je vir vse moje nesreče.

Vi ne veste, koliko ljubavih pisem sem dobil. V začetku so se kar pule zame, pa se sedaj se katera oglaš, pove koliko tavrent ima in me vpraša, če bi bil pripravljen stopiti ž njo pred oltar. Ker sem pa skromen človek, sem se neustrašeno boril proti vsem skušnjavam in sem danes še vedno — tam, kjer sem bil.

Kaj počne danes moj prijatelj Jože po Mostah in po Ljubljani? Če so poročila o strašni zimi v domovini resnična, ne bo pomladi oznanjal prej kakor o sv. Jakoba.

Ker ni Jožeta več, imamo v New Yorku drugačne znanilce oziroma znanilke pomladi.

To je takozvani nežni spol. Tekom cele zime so sleherni dan oznanjala spomlad: s kratkimi krileti, prozornimi nogavicami, tankimi oblečkami, golimi vravci in svežo barvo (guaranteed, \$1.00 a box) na obrazih.

To oznanjanje je bilo neustrašeno in stanovitno. Vztrajale so. Trdno so vztrajale. Marsikatera se je prehladila ali dobila še kako hušo peštilenco, toda, čast jim, vztrajale so, in danes je res prvi pomladni dan.

Pozdravljena pomlad!

Ker uprava ni hotela objaviti tega oglasa, ga objavljam jaz: Zadnji teden sem dobil iz vseh krajev nebroj čestitk, ki pa niso prišle na pravi naslov. Žena ni pobegnila meni, pač pa mojem sosedu, bi se slučajno baš tako piše kot jaz. Jako mi je žal, da se ne morem v svojem imenu zahvaliti, toda prijatelj mi je naročil, naj se v njegovem imenu vsem prav priširo zahvalim. Če se slučajno meni kaj takega pripeti, in mi boste hoteli čestitati, si natečno zapomnite moj naslov, ki ga spodaj objavljam. Kakor rečeno, pa zaenkrat jako obžalujem, da se je pripetila taka pómota.

(Podpis in naslov.)

Z našimi slavnikaicami je pa tako: če ima majhne otroke, če njen mož dela in če nima nobene Zlahtnice, mora vzeti služkinjo, da ji tekom signa pazi na otroke. Pripetil pa se je tale slučaj. Tam, kjer je delal mož, je začelo zmanjkovati dela. Skoro sleherni dan je bil par ur prej doma kakor žena. (O podobnem slučaju sem že lani poročal, toda to je povsem drug slučaj.) In tako se je zgodilo, da se je unela ljubezen, kajti punca je bila precej živa, pa tudi mož je bil svoja leta na glasu kot babjek. Pregovor pa pravi, da tistega, kar Janez zna, tudi Janez ne bo pozabil.

In tako se je zgodilo, da je vrgel na lepega dekleta svoje oči in da ju je žena baš tedaj presenetila, ko sta se poljubovala.

Ali veste, kaj je storila pametna in razsodna rojakinja? Moža je zaprla v stanovanje, s punco je pa šla po storeh ter jo je oblekla po najnovjši modi od vrha do tal. Kupila ji je novo svilen obleko, svilene nogavice, nove čevlje in sploh vse, kar zraven spada.

In ji je rekla: — V nedeljo se pa lepo obleci, tudi k frizerki te bom poslala, potem, pa pojdi na slovensko zabavo. Saj si čedna punca, samo lepo se zadrži. Vrag, da bi ne dobila kaj bovega kot je moj mož...

Nesreča ne počiva!

Tudi smrti ne. Podvrženi ste eni ali drugi vsak dan.
KAJ STE PA STORILI ZA SVOJO OBRAMBO IN ZA OBRAMBO SVOJIH OTROK?

Ali ste že zavarovani za slučaj bolezni, nezgode ali smrti? Ako ne, tedaj pristopite takoj k bližnjemu društvu Jugoslovanske Katoliške Jednote. Naša jednota plačuje največ bolniške podpore med vsemi jugoslovanskimi podpornimi organizacijami v Ameriki. Imovina znaša nad \$1,100,000.00, članstva nad 20,000. Nova društva se lahko ustanovijo v Združenih državah ali Kanadi z 8. člani. Pristopnina prosta. Berite najboljši slovenski tednik "Novo Dobo", glasilo JSKJ. Pišite po pojasnila na glavnega tajnika, Joseph Pishler, Ely, Minnesota.

BESTIJALEN UMOR NA DUNAJU

V okraju Favoriten na Dunaju se je odigrala grozna tragedija. V Dampfgasse št. 3 je 35-letni brezposelni delavec Franz Weidl umoril svojo bivšo ljubico, prosti-tutko Anno Wildtova.

Wildtova se je pred petimi leti seznanila z Weidlom. Bil je njen stalni ljubček in vedno ga je podpirala z denarjem ter včasih vzdrževala cele mesece. Plačevala je zanj tudi najemnino sobe v Schoen brunnerstrasse 48. Vseh pet let sta živela v slogi in vsi ljudje, ko so ju pomali, so bili prepričani, da se dobro razumeta. Wildtova je bila stara 42 let in simpatična zunan-jnosti tako, da se je zela mnogo mlajša nego je v resnici bila. Bila je vedno elegantna, a tudi Weidl je bil lepo obložen. Zadnje čase sta se sicer večkrat sprla, nihče ni pri-pisoval neznatnim prepričanim poseb-ne važnosti in nihče ni slutil, da bo konec tako tragičen.

Toda Weidle je postal nasilen. Začet je Wildtova vedno bolj iz-koristiti in če mu ni dala denar-ja, jo je tepel. Pred 8 dnevi sta se zopet sprla in tedaj je Weidl svojo priležnost strahovito pre-tepel. Zato ga je Wildtova popolno-ma ignorirala in ni več prišla k njemu. Otvrdila ga je celo radi nasilstva policiji in Weidl je sedel dva dni v zaporu.

Zdi se, da je v zaporu zasnoval strašno osvetlo. Čim je prišel iz za-pora, se je pojavil v svojem stano-vanju, pobral je vse svoje stvari in izginil. Od tega dne ga njegova gos-podinja ni videla več. To je bilo 18. feb. V noči od nedelje na po-nedeljek pa se je Weidle nenadoma pojavil v Dampfgasse pred hišo Wildtove. Okoli 11. je potekal na okno svoje bivše ljubice. V mot-ni razsvetljavi je Wildtova opazi-la svojega bivšega ljubčka. Krčkal je, naj mu odpre vrata. Toda to-da tudi starko je bilo strah, na-to je odkla Wildtova sama v vežo, dočim je služkinja sledila do stop-nice. Jedva je Wildtova odklenila vrata, je Weidl kakor blazen plan-il na njo. Zbežala je pred njim po veži in po stopnicah razaj v svoje stanovanje. Nesreča je ho-tela, da ji je služkinja, ki se je nasilneža zbal, pred nosom zakle-nila vrata. Nesrečna in preganja-na žrtev ni moglo v svojo sobo in morala se je okreniti na begu. Prišla je naravnost Weidlu v roke. Surovež ji ni prizanašal. Divje je mahal in suval z nožem v nesrečno žrtev, ki je bežala pred njim. Toda usla mu ni. Končno se je zatekla v stanovanje stranke Bergerjeve, kjer se je vsa okrvavljena zgrudi-la tla. Še predno so ji mogli pri-skočiti na pomoč, je izlila. Ko vlomilec videl svojo žrtev pasti, je naglo pobegnil.

Wildtova je dobila osem sunkov z nožem, od katerih sta bila dva v pljuča in v jetra smrtna. Tragično je, da Wildtova nekaj dni po-preje Weidlovi gospodinjji izročila pismo, v katerem izraža želja, da bi se z ljubčkom pobotala. Gospo-dinja je pa pismo pozabila odla-ti. — Morilec išče poljeja.

ADVERTISE in GLAS NARODA

Problem narodnih manjšin.

V posameznih evropskih drža-vah živi danes na trideset večjih ali manjših narodnostnih skupin ki so politično in državno-pravno odrezane od večjega dela svojega naroda ter podrejene državi obla-sti, ki jo nad njimi izvaja drugo-rodna večina. Položaj in pomen teh narodnostnih manjšinam je v raznih državah zelo različen. Ne-katere manjšine uživajo v tuje-rodnih državah vse državljanske pravice ter jim je popolnoma za-siguran njihov narodni, kulturni in gospodarski obstoj, druge pa zo-pet pogrešajo najprimitivnejših pravic ter ravna tujeodna drža-va z njimi kot z nezaželenimi go-sti, ki naj se čim prej vtopo v ve-činskem narodu ali pa zapuste tla svoje prarodne naseljitve.

Države, ki imajo pa svojem o-zemlju drugorodne narodne manj-sine, razpadajo v dve skupini. Prva je skupina onih velikih držav, ki v mirovni pogodbi niso prevze-le nikake obveze napram narod-nostnim manjšinam glede njih za-šcite in glede njih pravic, drugo skupino pa tvorijo one po večini manjše države, ki jim mirovne po-godbe nalagajo skrupulozno var-stvo celo takih manjšin, ki ne tvo-rijo nikjer kompaktnega naselje-nja. Poljska je na ta način mora-la prevzeti obveznosti napram ži-dovskim manjšinam, baltske drž-ave pa napram tanki plasti nem-škega življa.

Med državami, ki so prevzele obveznosti manjšinske zaštite in ki jo tudi zvesto izvajajo, so predvsem Čehoslovaška, Poljska, Jugos-lavija in Rumunija. Med drža-vami, ki so na temelju mirovni-h pogodb sicer prevzele dolžnost za-šcite manjšin, ki pa teh obveznosti ne izpolnjujejo niti v najmanjši meri, sta predvsem Nemčija in Madžarska. Ti dve državi izrab-ljata manjšinski problem le v svoje politične svrhe, hotče dokazati opravičenost svojih zahtev po re-viziji versailleske, oziroma trianon-ske mirovne pogodbe. Vse težave, ki jih Nemčija in Madžarska prizadevata svojim sosedom s tož-bami glede manjšinskega vpraša-nja, imajo samo politično ost proti sedanjemu stanju ter v veliki me-ri kompromitirajo zahteve drugih narodnih manjšin, ki niso politi-čne značaja, temveč imajo edini namen zagotoviti manjšinam vsaj znosno življenje. One velesile na-posled, ki po mirovni pogodbi niso obvezane k manjšinski zaščiti, stoje na stališču, da se jih manj-sinski problem sploh ne tiče in zato vztrajno odklanjajo vsako razpravo o njem, češ da bi pomenila tuje vmešavanje v nji-hove notranje razmere.

Pri takem stanju stvari je skup-na akcija narodnih manjšin silno otežkočena in manjšinska liga, ki ji načeluje naš tržaški rojak dr. Wilfan, bo imela le tedaj uspeh, ako se vse manjšine poprimajo principa lojalnosti napram drža-vam, v katerih živijo. Potem bodo manjšine lahko računale na razu-mevanje večinskih narodov in bo-do tudi države, ki doslej niso ob-vezane upoštevati svoje manjšine, morale popustiti v vsem glede nem-skih in madžarskih manjšin v Po-

lski in v državah Male antante, ki uživajo polno zaščito in je nji-hovo nezadovoljstvo naperjeno iz-ključno proti sedanjemu medna-rodnomu stanju.

Lanski spor, ki je nastal na za-sedanju sveta Društva narodov med poljskim in nemškim zuna-njim ministrom zaradi prevratne-ga delovanja nemške manjšine v poljski Šleziji, je dal povod, do bo letošnje skupne zasedanje sveta Društva narodov razpravljalo ma-njšinsko vprašanje kot glavno toč-ko dnevnega reda. Manjšinsko vprašanje je postalo s tem predmet mednarodne diskusije in propa-gando delo manjšinske lige je po-stalo nad vse aktualno. Tembolj ker je kanadski senato Dandurand stavil tudi formalni predlog za ureditev postopka, po katerem se bodo obravnavale peticije manj-sin. Holandski delegat Belaarts-Blockmanje v to svrhu predlagal ustanovitev stalne manjšinske ko-misije pri svetu Društva narodov. Komisija naj bi imela v evidenci za enkrat samo manjšinske zašede v tistih državah, ki so itak obve-zane k zaščiti manjšin, drugih drž-av pa bi se ta komisija ne dotika-la. Države Male antante in tudi mnoge druge so se izjavile zoper ta predlog, češ da bi ga sprejele tedaj, ako bi se vse države za-vezale, izvajati manjšinsko zaščito in se v tem pogledu podvreči nad-zoru Društva narodov.

Na eni strani otežkočajo rešitev manjšinskega vprašanja države, ki nimajo obveze za zaščito manjšin in tudi za bodoče ne kažejo nag-njeja, prihi v tem pogledu pod nadzorstvo Društva narodov, na drugi strani pa kompromitirajo manjšinsko vprašanje Nemčija, Madžarska in deloma tudi Bolga-rija, ki ga smatrajo samo za dobro-došlo politično sredstvo. Tako je ustanovitev manjšinskega sosveta pri svetu Društva narodov iluzor-na, ker bi bilo neločljivo in nemo-ralno, ako bi svet Društva nardo-v skrbel le za nekatere manjši-ne, za druge pa, ki so zaščite tem-bolj potrebne, pa se ne bi mogel in smel zavzeti.

Nemški zunanji minister Stre-semann je iz političnih razlogov načel vprašanje manjšin in ga raz-vil pred Društvom narodov, zato bodo države, ki jim je problem nevshečen, skušale paralizirati nje-gov nastop s političnimi sredstvi. Čujejo se že glasovi, da bo Stre-semann nastopil v Ženevi vse krotke-je nego je nameraval, kajti repa-racije so hudo pritisk. Zato je naj-verjetnejše, da bo v manjšinskem vprašanju, kljub njegovi važnosti in aktualnosti, ostalo za neko dobo vse pri starem. Vendar pa ni dvo-ma, da bo na položaj manjšin vplivalo ugodno, če samo dejstvo, da se je z njihovo usodo začelo ba-viti Društvo narodov kot najviš-ja instanca civiliziranega sveta.

HLAČNI REKORDI

Na Angleškem je že dolgo udo-mačena moda širokih, tako zvanih oxfordskih hlač in neki študent oxfordskega vseučilišča, ki je znan kot igralec rugbyja, si je dal se-šiti 1 m široke hlače, samo da bi se mogel postaviti z rekordom v širini. Kakor pa je izjavil te dni orijentalist istega vseučilišča, je študentovo reflektiranje na naslov prvaka širokih hlač navadna samovoljnost. V severni Afriki živi namreč zamorsko mohamedansko plemo Havsor, ki nosi uprav stra-hovito široke hlače. Te so sešite iz meter visokega, 8 — 12 m širokega kosa blaga, ki visi potem v ne-številnih gubah s telesa. Najšir-še hlače ima seveda poglavar hav-sorškega plemena. Nosi jih le ob svečanih prilikah, in so zelo stare, ker se podedujejo od očeta na sina kakor prestolonasledstvo. S tak-šnimi hlačami je se gotovo niti ne-čimerni študent ne hotel postav-ljati.

OBRAČUN Z "BOŽANSTVE-NIM" D'ANNUNZIJE

V najnovejši številki zagrebške revije "Nova Evropa" je članek, ki ga je spisala znamenita danska pisateljica Karin Michaelis in ki pomeni težak, sila resen obračun z osebo "kralja pesnikov" Gabrielom d'Annunzijem. Iz članka posnema-mo le najznačilnejše podatke.

L. 1910. je kupil nemški umet-nostni zgodovinar prof. dr. K. Thode ob Gardskem jezeru krasno vilo Cargnaceo, v kateri je name-stil svoje zbirke starin in umetni-ških slik (Originalni Rembrandta, Hansa Thome i. dr.), več kot 7000 zvezkov broječo knjižnico z mno-gimi silno dragocenimi rariteta-mi itd. Pred vojno so cenili vilo s parkom, pohištvom in zbirkami na 1.824.000 lir. Do vstopa Italije v svetovno vojno je živel Thode, v znameniti oboževalec in raziskovalec italijanske umetnosti, v vili Car-gnaceo s svojo drugo ženo, dansko violinistko Herto Tegner-Thode. Po izbruhu vojne je moral zapusti-ti Italijo in je umrl leta 1920. v pomanjkanju. Vila Cargnaceo je bila l. 1918. sekvestrirana, leta 1921 zaplenjena. Thodejeva vdova je čakala na Danskem, da ji vrnejo za-planjeno premoženje.

L. 1921. se je vselil v zapčate-no vilo samopašno, brez dovoljenja oblasti G. d'Annunzio. Thodejeva vdova ga je obiskala in vprašala, koliko časa namerava ostati v nje-ni hiši. D'Annunzio je rekel, da le kakih 6 tednov, hkrati pa je hvalil duhovitost dr. Thodeja, ki ga speznava po njegovih rokopisih. Ti rokopisi so bili v zaklenjeni pisalni mizi in izrezo zaznamovani, da jih ne sme nihče nepoklican od-preti. D'Annunzio je obljubil vdo-vi, da bo sam posredoval v Rimu glede vrnitev imetja.

Že bi bila vila Cargnaceo vrnje-na pravi lastnici, kar izbruhne vladna kriza in d'Annunzije pri-jatelj Bellotti odredi kot minister trgovine, da se vila Cargnaceo po-kloni d'Annunziju! Zdaj mogočeni pesnik sploh ni več maral spre-jeti gospe Thodejeve. Začela se je križeva pot, da dobi vsaj zbirke, knjižnico in rokopise rajnega mo-ža.

S studom čitamo, kako se je ve-del d'Annunzio nasproti ubogi vdovi, kako jo je izigravaj in vo-dil za nos ter jo slednjič prisilil, da je iz bede podpisala izjavo, da prejme po njegovi milosti — neke neznatne predmete, pa še te v sil-no zanemarjanem in skvarjenem stanju. Medtem je d'Annunzio poklonil vilo Cargnaceo italijan-ski državi, ki je po dolgem mole-dovanju izplačala Thodejevi vdo-vi za skoro 100 tisoč lir odškodni-ne. Pohištva, zbirke, rokopisov nje-nega sopraga ji d'Annunzio še do-lanes ni vrnil.

V tem primeru gre za rimsko vladno niti za kaj drugega, gre za osebnost mogočnega d'Annunzia. Na Danskem je vzbudila afeta burne proteste. Književniki, ženska društva, vsi vplivni krogi so pošiljali li uzurpatorju protestna pisma, ki jih je le-ta veliko-dušno — igno-riral, pritiskal pa je na gospo Thode češ, naj prepreči kampanjo proti njemu, če hoče dobiti kakšno miloščino.

Pisma G. d'Annunzia, ki jih objavlja Karin Michaelis v "No-vi Evropi", so strahovit document humane, strašna obtožba pesniko-ve nekulture in uzurpatorske na-dutosti.

Ob neki priliki je d'Annunzio postregel g. Thode z likerjem, ki ga je "sam izgotovil" in po kate-rem je težko zbolela. Nihče neče trditi, da bi bil te bolezn kriv d'Annunzio, toda likerji "kralja pesnikov" so očitno tako slabi kot njegova morala.

"Poe s franciskansko kuto" v tuji vili, lastnica te vile v bedi — to je slika težke moralne dekadence "vzvišenih" umetnikov d'An-nunzijevega kova.

Najstarejši Anglež umri.

V Nottinghamu je umrl najsta-rejši angleški državljani. 148 letni William Walker.

Flamsko -- nizozemska akcija.

Afera s ponarejenim tekstom flamsko-belgijske tajne pogodbe je vzbudila osobito na Holandskem obilo pozornosti, pa tudi razburje-nja. Inozemstvo je bilo nekoliko presenečeno ko so se prav iz Ho-landske čule najbolj ogorčene ti-rade proti domnevani francosko-belgijski tajni pogodbi, češ da nje-ne določbe ogrožajo v prvi vrsti ravno Holandije. Tudi vera v pristnost tajne pogodbe se je, ra-zen v Nemčiji, držala pač najdlje ravno na Holandskem.

Zdi se, da so v ozadju tega raz-burjenja sile, ki tvorijo tako rekoč nov svet v politiki belgijsko-ho-landski Morda, verjetno je, da bo-do igrate v bodočnosti še večjo vlo-go nego doslej.

Te šele pomenijo tako rekoč nov nacionalizem tako v Holandiji kot v Belgiji. Da se je med Flameci v Belgiji pojavilo v zadnjih desetlet-jih veliko gibanje, ki mu je cilj popolna kulturna in nacionalna emancipacija flamskega prebival-stva izpod premočnega valonske-ga, t. j. Belgije dovolj znana in je ni treba posebej tolmačiti. Po-sebno v zadnji dobi dosežajo Flam-ci v notranji politiki uspehe v smeri emancipacije, ki pa pome-ni le dosledno izvedeno enakoprav-nost med francosko ter flamsko go-vorečimi Belgiji. Ti uspehi pa so bili toliko lažji, ker pomagajo tudi mnogi Valoni in francosko orijentirani Flamci nacionalistič-ni flamski emancipaciji v pričako-vanju, da se gibanju s tem odbije ost in se pač skuša zadovoljiti iz pravičnostnega čuta in objektivne-ga prevdanka.

Toda kakor pri narodnem giba-nju v habsburški Avstriji se je tudi tu pokazalo, da skuša nacio-nalistična akcija svoje težnje raz-вити in realizirati do skrajnih kon-sekvence. Tako se je med svetov-no vojno pojavil tako imenovani flamski aktivizem, ki je kljub dru-gačnim politiki oficijelne Belgije po-tegnul z nemškimi okupacijskimi oblastmi in z njihovo pomočjo raz-delil Belgijo v dva, med seboj sko-ro povsem ločena dela, flamskega in francoskega. To je bila pov-sem tipična veleizjaja iz separat-nih nacionalističnih nagibov in Belgija je po nemškem porazu u-ledeževala.

Njihov voditelj dr. Borms je bil po desetletni ječi pomiloščen ter je že zapustil ječo v Louvainu. Flameci pa zahtevajo tudi, da se bivšim aktivistom vrnejo politične pravice. Kako močno je to strem-ljenje, se je najočitneje spkazalo pred nekaj tedni v Anversu, kjer je v volitvah dr. Borms dobil o-gromno večino nad svojimi nasprot-niki.

Ne da se zanikati, da je s tem flamska javnost pokazala, da se ji veleizjajalski medvojni aktivizem ne zdi taka pregreha, nasprot-no... Iz tega se smejo in morajo izjavljati še nadaljnje konsekvence.

Konsekvence flamskih naciona-lističnih ekstremistov se udejavlja-jejo seveda v drugi smeri. Dr. Bormsu očitajo zadnji čas, da se vozi tako rekoč neprestano med Anversom in nekaterimi hola-dskimi mesti, očitajo pa tudi Ho-landce da ga pozdravljajo preveč prijazno, če ne navdušeno. Ali z drugimi besedami, ekstremistični Flamci delujejo v soglasju z ek-stremističnimi Nizozemci in si po-stavljajo skupen nacionalistični program. Ekstremistični nizozem-ski nacionalisti govorijo in pi-šejo o velikonozi zemski bodočno-sti, propagirajo idejo, da se govo-ri en skupen jezik ne le na Ho-landskem, marveč tudi v severnem delu Belgije, v francoski Flandri-ji, v južni Afriki in v ameriški Uniji, in da mora skupnost jezika imeti za posledico tudi druge skup-nosti, osobito kulturno skupnost. Med Holandci ima ta ideja že vne-te pristaše, prav tako med belgijskimi Flameci in jasno je, da se ka-že njen učinek tudi že v politiki. Holandci na primer so oglašajo s prav vidnih mest s trditvami, da se Flameci v Belgiji zatikane. Dr.

Borms je izjavil, da bi mogli v slučaju vojne med Belgijo in Ho-

landsko Nizozemci računati na Flamece.

Že iz navedenega se morejo na-praviti mnogi zaključki. Flamsko gibanje išče in dobiva iz Holanske od vsenizozemskih ultranacionalis-tov podporo in pobudo, ki je sicer za zdaj še omejena na majhen krog, ki pa bi mogla postati veli-ko splošno gibanje. Toliko pa je močno že sedaj, da vpliva v znat-ni meri na javno mnenje, vzbuja medsebojno nezaprnost in slabša odnošaje med obema državama, kakor se je posebno živo pokazalo o priliki afere s ponarejeno listino tajne francosko-belgijske vojaške pogodbe.

BURJA V TRSTU

Tako silovite burje, kakor je divjala te dni, ne pomni Trst. Še nikdar ni bilo registriranih 160 km hitrosti na uro. Ko je deset km. je bilo mešastvo seveda vznemir-jeno ali ni izgubilo svojega ravno-težja, sedaj pa je impresija tako strašna, da so ljudje obupavali in se tresli pod grozo razsajajoče burje. Veter tuli po ulicah, raz-bija tudi po strehah in meče s hiš dimnike in opeko, trga obstre-šja, uničuje okna. Morje se vzlju-guje in peni in pljuska čez pomo-le in bregove. Valovi se kopičijo in kvikuje se dvigajo kot megleni oblaki. Na glavni železniški po-staji je razkrita streha na več kvadratnih metrov.

Prvič se je zgodilo v Trstu, da je burja prevrnila tramvajski voz. Razbit je obležal v bližini trga Unita. Ljudi, ki so bili v njem, so potegnili ven tramvajski usluž-benci in mestni čuvaji ki so prihi-teli na pomoč. Vsi so več ali manj poškodovani nekateri so odšli v bolnico.

Prvič se je zgodilo v Trstu, da se ognjezaseci niso mogli odzvati pozivu na pomoč, ker ni bilo mogo-če pristaviti lestve in povzpeli se na hišne strehe.

Ranjenih je bilo okoli tri sto oseb. Burja je metala ljudi ob tla in zidove. Lskali so pomoč v bol-nici, pred vsem pa je imela polne roke dela ambulanca zdravniške straže. Tako je bilo kakor v vo-jnem času na zdraviliških postaja-h. Zdravniki niso imeli trenot-tek počitka. Ranjenici so prihaja-li in kričali ter vse so hoteli biti prvi na vrsti. Glave ranjene, obra-zji krvavi in opraskani, udje zlomljeni. Ni bilo niti časa, zapi-sati imena nesrečnikov.

Šole so bile prazne in po urah je manjkalo polno uradnikov. Proti večeru je silna burja pone-havala. Meteorološka napoved naznanja lepo vreme, veter pa ne bo še kmalu odnehal.

Škoda, ki jo povzroča burja, je že ogromna. Delo zastaja, prista-nišče počiva, poslopja so poškodo-vana, ljudje ranjeni, premrzli bol-ni. Samo obično bo stala burja okoli 250.000 lir. Škode v mestu bo nad milijon.

Enako strašno burja z groznimi posledicami je bila po vsem Krasu.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČ-JI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.

ŽENA, KI JE RODILA 18 OTROK

V Zagrebu, v Jurjevski ulici, je rodila žena brivskega pomočnika Muštra trojčke. Ta dogodek je pov-zročil senzacijo po celi Jurjevi ulici in je bil predmet razgovora vse okolice. Zelo vesel je bil do-godka sam brivski pomočnik Muštra. Ob tej priliki je treba ome-niti, da je lani žena rodila dvoj-čke, ki sta zdrava in se lepo razvi-jata. Brivski pomočnik je tako dvuh letih dobil 5 otrok. Za ta iz-redni dogodek se je zanimal tudi župan dr. Skrnj, ki je takoj na-kazal rodbini brivskega pomočni-ka denarno podporo. Trojčke bodo sprejeli v mestni dečji ambulatori-j, ker jih mati sama ne more do-jiti.

Srečno mater trojčkov je seveda obiskal zagrebški novinar. V Jur-jevski ulici št. 9 ga je sprejela brivčeva teta Butkovič.

— Vi ste novinar, kaj ne? — Vem, zakaj ste prišli, videti hoče-te naše trojčke. Boste videli, kako so srečkani.

Stara teta je novinarja peljala skozi dvorišče in po stopnicah v drugo nadstropje v malo sromašno sobo s posteljo v temnem kotu. Na postelji je ležala bleda žena, ki so ji pa oči žarele od veselja in sre-če. V sobi je bila tudi babica, ki je novinarja predstavila srečni materi. Ob postelji je stal tudi že zastopnik socialnega oddelka mestnega poglavarstva, ki se je ravno poslavljal.

— Ne bojte se, gospa, vse bo dobro, obvestil bom poglavarstvo o izrednem dogodku in ono bo že skrbelo za dečke.

Ko je zastopnik socialnega od-delka odšel, so novinarja nagovo-rili tri ženske in mu začele pripo-vedovati o srečnem dogodku.

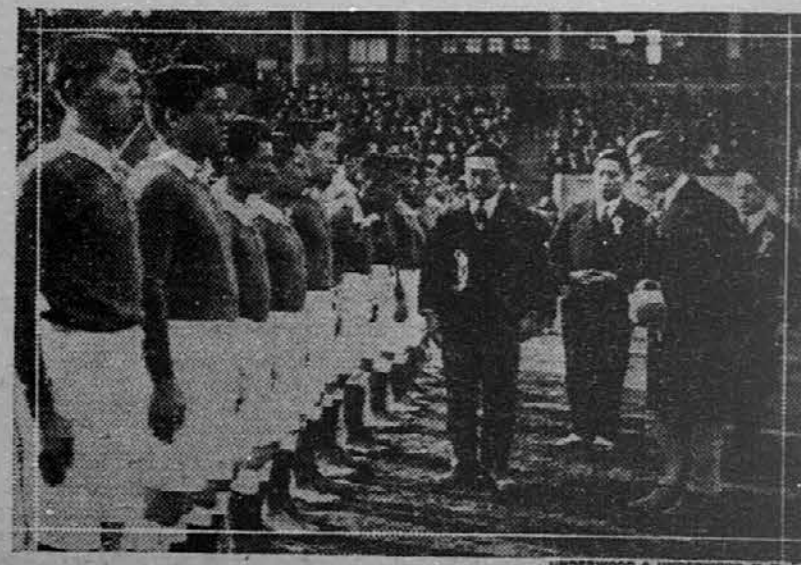
— Prvič sem se omožila leta 1905. — je izjavila mati trojčkov. S prvim možem sem imela 13 o-trok, od katerih so trije umrli. Le-ta 1920 mi je mož zbolel in s po-močjo svoje hčerke Adele sem sama vzdrževala bolnega moža skoro 5 let.

Z Adele, — mati je pokazala na mlado gospo, stoječo ob postelji, sva delali noč in dan ter zaslužili za bolnega moža in deset otrok. Bila sem perica pri pokojnem Stjepanu in Pavlu Radiću in po-poldne pričakujem obisk ge. Mari-je Radičeve. Po petletnem boleha-nju mi je prvi mož umrl in leta 1926 sem se drugič omožila ter do-bila zopet dva otroke. Zadnji je bil torej petnajsti, včevši tri u-mrle, tako da jih imam sedaj s trojčki, ki sem jih dobila, kar 18.

Ljudje na zaledeneli reki

Debela ledena skorja je pokriva-la te dni reko Ren v bližini Dui-sburga. Vsak dan je prihajalo na led veliko število ljudi, da bi se zabavali z drsanjem. Tako tudi te dni, ko se je zbralo kakšnih 150 oseb. Hipoma se je ledena skorja razpočila v več plošč, ki so zbrzle z vsi to maso ljudi po re-ki navzdol. Sredi reke so se odi-gravali nepopisni prizori. Mno-go ljudi je padlo v ledeno mrzlo vodo. Za srečo so prihiteli takoj gasilci, ki so po težkem trudu rešili vse ponesrečence. Nekatere so morali odpeljati v bolnico.

NAJBOLJŠI JAPONSKI ATLETI

so se pred kratkim predstavili princu Čičibu, bratu japonskega ce-sarja. Princ je baje jako navdušen za šport.

James W. Good inspicira kavalriste v Fort Meyer, Va. To je bi-la prva inspekcija tekoma njegove nove službe.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Anatole France:

FANCHON

Zgodaj jutraj je odšla Fanchon z doma prav kakor "rdeča kapiča" k svoji babici, ki stanuje na koncu vasi. Toda Fanchon ni kakor "rdeča kapiča" pobirala lesnikov v gozdu. Šla je kar naprej po svoji poti in tudi ni srečala volka.

Od daleč je zagledala na kamenitem pragu svojo staro mater, ki se je smehljala s svojimi brezobnimi usti in razprostrla svoje suhe kot trte grčaste roke, da pozdravi vnukinjo. Fanchon je bila od srečanja vesela, da ostane ves dan pri svoji babici. In babica, ki ni imela ne skrbi ne brige ter je živela kakor evreček pri gorkem ognjišču, se je tudi radovala v svojem sreču, da vidi hčerko svojega sina, podoba svoje mladosti.

Mnogo si imata povedati, zakaj ona se vrača iz tega življenjskega potovanja, druga ga pa nastopi.

— Vsaki dan si večja, je rekla Fanchon stara mati, jaz pa postajam vsak dan manjša, in glej, skoro mi ni več treba, da se sklonim, kakar. Te poljubim na čelo. Kaj me briga moja visoka starost, ko sem vendar zopet našla rože svoje mladosti na Tvojih licih, Fanchon moja!

Toda Fanchon si da razložiti že v stotici z novim veseljem zanimivosti hčere: cvetlice iz papirja, ki bleste pod stekleno oblo, naslikane podobe, kjer v lepe kroje oblečeni generali kar prekujejo sovražnike, potem pozlačene skodelice, katerim nonekod že manjkajo ročaji, medtem ko so na drugih še ohranjeni in puška starega očeta, ki visi nad ognjiščem na klinu, kamor jo je zadnjikrat sam obesil pred tridesetimi leti.

Toda čas hiti in glej, že je prišla ura, da se pripravi kosilo. Ba-

bica oživi ogenj, ki je že zadremal: potem razbije jajca v črno latovico. Fanchon z zanimanjem ogleduje spehovo omeleto, ki se zlata in evre na ognju. Njena stara mati zna bolj kot vsakdo delati spehove omelete in praviti povesti. Fanchon sedi na pručici tako, da ji brada sega komaj do mize ter je še kadečo omeleto in piše peneči se mošt, medtem ko babica po stari navadi stoji kosi pri ognjišču. V desni roki drži nož, v drugi pa ima kot kruha, ki je obložen z mesom. Po končanem obedu prosi Fanchon:

— Stara mati, povej mi povest o modri ptici.

In stara mati pripoveduje Fanchon, kako je zlobna vila začarala lepega kraljeviča v sinjo ptico in kako je bila žalostna kraljčina, ko je to izvedela in ko je videla, kako je njen prijatelj ves krvav priletel na okno stolpa, kjer je bila zaprta.

Fanchon se zamisli. Potem pravi:

— Babica, ali je že dolgo tega, odkar je letela sinja ptica k stolpu, kjer je bila zaprta kraljčina? Stara mati odgovarja, da je že dolgo tega in da je bilo to v času, ko so se živali še pogovarjale.

Tedaj takrat, ko si bila Ti mlada, vpraša Fanchon.

— Takrat nisem še bila rojena, pravi stara mati.

In Fanchon meni:

— Stara mati, kaj so bile že stvari, predno si se bila Ti na svetu?

Po teh pomenkih da stara mati Fanchon jabolko in kos kruha in reče:

— Pojdi srček, pojdi se igrati na vrt in malicaj tam.

In Fanchon je šla na vrt, kjer so drevesa in trava in rože in ptički.

II.

V babilonem ograjenem vrtičku je trava in rože in ptički.

Fanchon misli, da na svetu ni lepšega vrtička. In že je potegnila iz žepa nožek, da nareže svoj kruh, kot je to navada v vasi. Najprej je pohrustala jabolko, potem pa je zgriznila v kruh. Tedaj pa je predno priprfotal ptiček, nato je priletel še drugi in še tretji. Deset, dvajset, trideset se jih je spustilo k Fanchoni. Eni so bili sivi, drugi rdeči, bili rumeni, zeleni, modri. In vsi so bili ljubki in vsi so peli.

Najprej Fanchon sploh ni vedela, kaj hočejo od nje. Pa kmalu je opazila, da so to mali prosjaki in da bi radi kruha. Res su bili berački, a bili so tudi pevki. Fanchon je bila predobrega srca, da bi kruh odrekla tistemu, ki ga je s pesmijo plačal.

Bila je podeželska deklica in ni vedela, da je nekoč v deželi, kjer se bele skale kopljejo v sinjem morju, slep starček služil svoj kruh s tem, da je pastirjem pel pesmi, katere nčenjaki še danes občudujejo. Toda njeno srce je poslušalo te male ptice, in naslula jim je drobtinice, ki niso niti padle na tla, ker so jih ptički ujeli že v zraku.

Fanchon je opazila, da nimajo vsi ptički enakega značaja. Eni so stali v krogu ob njenih nogah in so čakali, da jim padejo drobtinice pred kljun. To so bili filozofi. Nasprotno pa je videla druge, ki so spretno leteli okoli nje. Zapazila je celo tatiča, ki je drzno kljuval njen kos kruha.

Nadrobila je kruha in je drobtinice nametala vsem. A vsi niso jedli. Fanchon je spoznala, da najdrzejši in najspretnjši ničesar ne puste drugim.

To ni po pravici, jim reče, vsak naj pride na vrsto.

Niso jo poslušali. Sploh človeka ne poslušajo, kadar govori o pravici.

Z vsemi sredstvi je poskušala pomagati slabšim in opogumiti bojazljivce; a ni se ji posrečilo, in kakor rse je obrnila, vedno le je pitala deluharje na škodo slabih. To jo je ujezilo. Priprosi: otrok kakršen je bila, ni vedela, da je takina navada.

Drobtinice za drobtinice je ves kos kruha izginil v kljunčke malih pevcev. Fanchon pa se je zadovoljno vrnila v hišo svoje stare matere.

III.

Ko je prišel večer, je stara mati vzela košarico, v kateri je Fanchon prinesla kolač, jo napolnila z jabolki in z grozdjem in jo obesila otroku na roko.

Nato ji reče:

— Fanchon, vrni se naravnost domov in ne igray se z vaškingi paglavci. Bodi vedno pridna deklica. Z Bogom!

Nato jo objame.

Fanchon pa je zamišljeno obstala na pragu.

— Babica! vpraša.

— Kaj pa hočeš, mala moja Fanchon?

— Rada bi vedela, pravi Fanchon, ali so lepi kraljeviči med ptički, ki so jedli moj kruh.

Stara mati ji odgovori:

— Zdaj ko ni več vil, so vsi ptički živali.

— Z Bogom, stara mati

— Z Bogom, Fanchon.

In Fanchon je odšla po tratah proti domači hiši. Videla je od daleč, kako se iz dimnika vzdiguje dim v žarečo večerno zarjo.

Spotoma sreča Antoineta, vrtnarjevega sina.

Ta ji reče:

— Ali se greš z menoj igrati?

— Ona pa odgovori:

— Ne morem se s Teboj igrati, ker mi je to stara mati prepovedala. Toda dam Ti jabolko, ker Te imam rada.

Antoineta vzame jabolko in poljubi Fanchon.

Rada se imata oba. On pravi:

— To je moja mala žena.

Ona pa reče:

— To je moj mali mož.

Ko je mirno nadaljevala svojo pot in se držala modro kakor odrasli, zasliši za seboj nežno žvrgolenje ptičkov. Ko se ozre, spozna male prosjake, katere je krnila,

ko so bili sivi. Pa so leteli za njo.

— Dober večer, prijatelji, jih pozdravlja, dober večer! Čas je, da pojedete k počitku! Lahko noč!

In krilati pevci ji odgovarjajo z glasovi, ki naj pomenijo v ptičjem jeziku:

— Bog Te živi!

In tako se je vrnila Fanchon domov k materi ob godbi iz izračnih višav.

IV.

Fanchon je brez sreče legla k počitku v posteljo, kateri je nekoč vaški mizar izrezljal iz orhovega lesa krajnike in ograjo. Že dolgo mož počiva v senci vaše cerkve pod črnim križem v ležišču, zaraslim s travo. Fanchonina postelja namreč je služila že njenemu staremu očetu, ko je bil še majhen, in deklica sedaj spi tam, kjer je spal ded. Sedaj spi; vzorčasta rožnata zavesa čuva nad njenim spanjem Ona spi in sanja: Vidi, kako sinja ptica poleti v grad, kjer biva njegova ljubezen. Zdi se ji tako lepa kakor zvezda, a ona ne čaka, da si ji ptica vsede na ramo, zakaj ona ve, da ni kraljčina in da nje ne obišče kraljevič, začaran v sinjo ptico.

Vendar misli, da vsi ptički niso kraljeviči. Da so morda ptiči iz njene vasi vaščani in da bi bil med njimi lahko kmečki fantek, od zlobne vile začaran v vrabčiča, ki pod svojim sivim perjem črta ljubezen male svoje Fanchon. Če bi ga ona poznala, mu ne bi dala te drobtinice od kruha, marveč tudi od potice in slaščice. Rada bi ga videla in res ga vidi: pride in sede na njeno ramo. Vrabčiček je, navaden vrabčiček. Nič posebnega ni na njem, toda čil je in živ. Si-cer je videti nekoliko zanemaren, manjka mu namreč iz repa eno pero, katere je izgubil v bitki, če ni imej celo opraviči z zlobno vaško vilo. Fanchon sumi, da je trde glave, toda ker je deklica, je ne moti če je slabe glave, da je le dobrega srea.

Boža ga in mu daje nežna imena. Naenkrat pa zraste in se potegne. Krila se mu izpremene v roke; postane deček in Fanchon spozna Antoineta, vrtnarjevega sinčka, ki jo nagovori:

— Povej, ali se greva skupaj igrati?

Veselo tleskne ona v roke in gre.

Naenkrat pa se prebudi.

Mane si oči.

Vrabčička ni več, Antoineta ni več.

Sama je v svoji sobici.

Jutranja zarja sije skozi rožnate zaves in izliva svojo nedolžno svetlobo na posteljo.

Deklica sliši ptičke, ki pojejo na vrtu. Skoči iz postelje in kar v vrtački steče k oknu in ga odpre. Na cvetočem vrtu zagleda vrtnice, krvomočnice, slak in svoje male pevčke, ki po vrsti sede na vrtni ograji in ji v zahvalo za drobtinice kruha pojejo jutranjo podoknico.

Ločitvena manja v Berlinu

V zadnjem času se je v Berlinu število ločitvenih procesov tako pomnožilo, da so morali poleg petih že obstoječih sodnih oddelkov, ki se bavijo izključno s takšnimi procesi, ustanoviti še novih deset.

Na vsak oddelček je prišlo v zadnjem času tedensko 50—60 slučajev.

Antoineta vzame jabolko in poljubi Fanchon.

Rada se imata oba. On pravi:

— To je moja mala žena.

Ona pa reče:

— To je moj mali mož.

Ko je mirno nadaljevala svojo pot in se držala modro kakor odrasli, zasliši za seboj nežno žvrgolenje ptičkov. Ko se ozre, spozna male prosjake, katere je krnila,

ko so bili sivi. Pa so leteli za njo.

— Dober večer, prijatelji, jih pozdravlja, dober večer! Čas je, da pojedete k počitku! Lahko noč!

In krilati pevci ji odgovarjajo z glasovi, ki naj pomenijo v ptičjem jeziku:

— Bog Te živi!

In tako se je vrnila Fanchon domov k materi ob godbi iz izračnih višav.

Fanchon je brez sreče legla k počitku v posteljo, kateri je nekoč vaški mizar izrezljal iz orhovega lesa krajnike in ograjo. Že dolgo mož počiva v senci vaše cerkve pod črnim križem v ležišču, zaraslim s travo. Fanchonina postelja namreč je služila že njenemu staremu očetu, ko je bil še majhen, in deklica sedaj spi tam, kjer je spal ded. Sedaj spi; vzorčasta rožnata zavesa čuva nad njenim spanjem Ona spi in sanja: Vidi, kako sinja ptica poleti v grad, kjer biva njegova ljubezen. Zdi se ji tako lepa kakor zvezda, a ona ne čaka, da si ji ptica vsede na ramo, zakaj ona ve, da ni kraljčina in da nje ne obišče kraljevič, začaran v sinjo ptico.

Vendar misli, da vsi ptički niso kraljeviči. Da so morda ptiči iz njene vasi vaščani in da bi bil med njimi lahko kmečki fantek, od zlobne vile začaran v vrabčiča, ki pod svojim sivim perjem črta ljubezen male svoje Fanchon. Če bi ga ona poznala, mu ne bi dala te drobtinice od kruha, marveč tudi od potice in slaščice. Rada bi ga videla in res ga vidi: pride in sede na njeno ramo. Vrabčiček je, navaden vrabčiček. Nič posebnega ni na njem, toda čil je in živ. Si-cer je videti nekoliko zanemaren, manjka mu namreč iz repa eno pero, katere je izgubil v bitki, če ni imej celo opraviči z zlobno vaško vilo. Fanchon sumi, da je trde glave, toda ker je deklica, je ne moti če je slabe glave, da je le dobrega srea.

Boža ga in mu daje nežna imena. Naenkrat pa zraste in se potegne. Krila se mu izpremene v roke; postane deček in Fanchon spozna Antoineta, vrtnarjevega sinčka, ki jo nagovori:

— Povej, ali se greva skupaj igrati?

Veselo tleskne ona v roke in gre.

Naenkrat pa se prebudi.

Mane si oči.

Vrabčička ni več, Antoineta ni več.

Sama je v svoji sobici.

Jutranja zarja sije skozi rožnate zaves in izliva svojo nedolžno svetlobo na posteljo.

Deklica sliši ptičke, ki pojejo na vrtu. Skoči iz postelje in kar v vrtački steče k oknu in ga odpre. Na cvetočem vrtu zagleda vrtnice, krvomočnice, slak in svoje male pevčke, ki po vrsti sede na vrtni ograji in ji v zahvalo za drobtinice kruha pojejo jutranjo podoknico.

Ločitvena manja v Berlinu

V zadnjem času se je v Berlinu število ločitvenih procesov tako pomnožilo, da so morali poleg petih že obstoječih sodnih oddelkov, ki se bavijo izključno s takšnimi procesi, ustanoviti še novih deset.

Na vsak oddelček je prišlo v zadnjem času tedensko 50—60 slučajev.

Antoineta vzame jabolko in poljubi Fanchon.

Rada se imata oba. On pravi:

— To je moja mala žena.

Ona pa reče:

— To je moj mali mož.

Ko je mirno nadaljevala svojo pot in se držala modro kakor odrasli, zasliši za seboj nežno žvrgolenje ptičkov. Ko se ozre, spozna male prosjake, katere je krnila,

ko so bili sivi. Pa so leteli za njo.

— Dober večer, prijatelji, jih pozdravlja, dober večer! Čas je, da pojedete k počitku! Lahko noč!

In krilati pevci ji odgovarjajo z glasovi, ki naj pomenijo v ptičjem jeziku:

— Bog Te živi!

In tako se je vrnila Fanchon domov k materi ob godbi iz izračnih višav.

SLUŽBA ZA ELEKTRICNO UPORABO
Noben potrošen dolar ne kupi večje vrednosti

TUDI MI IMAMO RAČUNE
ZA DAVKE

Davki so ena glavnih zadev v stroških našega obratovanja — večja zadeva kot v večini drugih trgovin.

Leta 1928 je moralo teh pet družb plačati več kot \$15,917,000 davka. Samo mestnega davka je bil več kakor \$8,343,000. Ostanek je šel za zvezne in državne davke.

Davki, ki jih morajo plačati naše družbe, se po potrebi izražajo v cenah za električno službo. Povprečno znašajo skoro polovico centa za kilovatno uro k našim stroškom za električno službo.

Več kot 10% dohodkov teh družb, gre samo iz naših blagajn v javne blagajne.

McClure
President

The New York Edison Company Brooklyn Edison Company, Inc.
The United Electric Light and Power Company New York and Queens Electric Light and Power Company
The Yonkers Electric Light and Power Company

JAVNA ZAHVALA

Ob povratku v domovino mi je izpolniti prijetno dolžnost, da se zahvalim svojim dragim ameriškim rojakom, ki so mi v času moje perške turneje po Združenih Državah stali ob strani bodisi z dejansko pomočjo, bodisi z dobrim svetom, bodisi s toplo besedo.

Posebno lepo se moram zahvaliti emigracijskemu poslanecu g. Etbinu Kristanu za vso skrb, ki mi jo je posvečal od prvega do zadnjega trenutka mojega bivanja v Združenih Državah, nadalje vsem aranžerjem koncertov, kjer sem pel in onemu slovenskemu časopisju, ki je moje pot prav razumelo in me kot važen kulturni činitelj podpiralo v teh težnjah. Ljubezni sprejem in izredna pozornost, katere sem bila povsod deležna, pa mi ostanejo v trajnem spominu kot najlepši trenutki mojega pevskega življenja.

Vsem in vsakemu posebej moja topla zahvala in prisrčen pozdrav!

Pavla Lovšetova,

Operna in koncertna pevka iz Ljubljane

New York, 20. marca 1929.

Osveta za ukradeno dekliško čast

V Kafaniji je ljubil kmečki fant Giuseppe Pennisi lepo Carusovo hčer. Vsi so mislili, da se bosta vzela, pa se je kar čez noč izpremenil Pennisi, potem ko je deklo zapeljal. Začel se je obotavljati, zgovarjati, zahteval je doto, kakršne Carusovi ne smorejo in na zadnje se ni več prikazal na domu pri svoji izvoljenki. Vabili so ga še, tudi grozilj so mu, ali ni ga bilo več blizu. Pri Carusovih se je snovala osveta. Posebno srdit je bil brat zapeljane sestre. Neki dan je bila eela Carusova družina na cesti in glej, z nasprotni strani je prihajal Pennisi. Prestrašil se je. Šest strel je padlo nanj. Mrtev se je zgrudil. Carusovi so se maščevali. Sedaj so vsi v zaporu.

PREKOP DO SOLUNA

Iz Aten prihaja poročilo, da se ladje s 1800 tonami teže. Posredov solunskih inženjerskih krogih že val bi direktno zvezo med Dunajdelj časa živahno debatira o ve-vom in Egejskim morjem. Potom likopoteznem načrtu direktno vo-Dunava pa bi se vezal tudi z Redne zveze med Srbijo in Grško, nom. Tako bi bila direktno zve-Projekt zasleduje cilj neposredne-zana ne le mesta Beograd, Budin-ga kontakta med Dunavom in pešta in Dunaj med seboj, mar-Egejskim morjem. Načrt za prekop-več tudi Hamburg, Rotterdam in je že izdelan. Kanal bi bil 612 Amsterdam z njimi.

Kakor se doznava, se je ta pro-jekt porodil že l. 1919. Leto dni bi bilo pri Smederevu v Srbiji, udruženju inženjerjev v Newyor-kjer bi se dal zvezati Dunav z re-ku. S tem, da so ga predložili ko Moravo. Prekop bi šel 155 km ameriškim inženjerjem, so hoteli daleč po strugi Morave. Od te za realizacijo načrta pridobiti točke dalje bi se zopet prekopal ameriški kapital. Vendar se te-teren v dolžini 198 km, nakar bi taj interesentom ni posrečilo pri-bila vzpostavljena zveza z dolino dobiti za projekt finančne mogot-Nišave, odkoder bi se pot podal-ee onstran Oceana. Sedaj sodijo Sala naprej proti vardarski dolini, da je trenutek ugodnejši in da bo Ta odsek bi bil dolg 248 km in bi Amerika morda le dala denar na se iztegal naravnost v solunsko razpolago za stvar, ki jo je pred de-luko.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

Po tem prekopu bi lahko plule klenila.

PAIN-EXPELLER
Borite se proti influenci
Bodite pripravljeni, ko okuža na-pasi influenza vas in vašo družino. Ne omarjavajte navadnih prehladov in kašljeh, bolečin v grlu, v križu ter splošno umeto gro. Po-skrbite za to brez zamude.
Sleherai v vaši družini naj bi se večkrat namazal s PAIN-EXPELLERJEM, posebno v slučaju utru-jenosti in bolečin. Pazite na mokre noge — smotno zadržite podplate in prebujite nogavice.
Lajše je prepoznati kot pa zdraviti.
Valedega imelite vedno doma stek-lenico PAIN-EXPELLERJA. Od-pravi masekularno rholidije in bole-line. Več kot 60 let star in v rabi po vsem svetu.
V dveh velikostih, 35 in 70c.
Vsi lekarnar ho priporočal PAIN-EXPELLER.
The Laboratories of PAIN-EXPELLER & CO. 3000 Ave. L. 10th St. N.Y. BROOKLYN, N.Y.
KILLS PAIN

CENEJŠA BRZOJAVNA
IZPLAČILA

PRISTOJBINA ZA CABLE LETTER

ZNAŠA SEDAJ SAMO

75c.

Znižanje stroškov za brzojavna denarna na-kazila v Jugoslavijo in Italijo je primerno ravno sedaj ko mislite svojim v domovini poslati pisanko.

Za najboljšo postrežbo obrnite se na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
New York City

Kdo ve—

kaj o MARTINU (Antonu) ZGONC, ki je utonil leta 1921 v reki Ohio, blizu mesta Wheeling, W. Va.

Kdor kaj ve o imenovanem je naprošen, da sporoči vse znane mu podatke Upravi Glas Narodu. Vsi stroški mu bodo povrnjeni. Posebno naj naznani v katerem mestu je imel hotel.

NARAVNOST V TRST

Skupno Potovanje
po COSULICH progi
priredimo dne

GAUCHO

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

34

(Nadaljevanje.)

Pameten, kljub svoji nonšalantnosti, je bil ta jezede planjav. On je malo računal, kako kmalu in kako obupno bo potreboval te ljubite obrambe njegovega življenja!

Lupo pa je metal neizprosno sovražne poglede na deklico, kadar ga nista deklica in Gaucho opazovala. Par jrdov zadaj pa je debeli in stari Sanchez opazoval molčečo izmenjavo pogledov, z mešanim veseljem ter z vso nemirnostjo.

— Če bo mala lahko premagala svojo blazno ljubeznost, — je modroval, — bo vse dobro. Kot pa poznam Gaucho bo metal naokrog svoje poglede tudi na druge deklice, le da ji nagaža. Nato pa gorje njemu! Jaz poznam ženske. Bojim se nato za njegovo varnost!

Ure so se vlekale naprej in napredovanje banditov je postajalo vedno bolj in bolj težavno, ko so se gibali po vijugastih stezah And. Groski zrak pa jih je držal presenetljivo spočite.

— Sedaj se moramo ustaviti za hrano, — je rekel Gaucho, odgovarjajoč vprašanju nekega pribojnika. — Danes zvečer bomo večerjali povsem drugačne volje v Mestu čudežev!

— Glavar izgleda zelo gotov! — se je rogaj Indijane. — Jaz sem vedno uverjen! Dokler sem, sem gotov, da bom uspešen v vsaki stvari, katere se lotim. Le kadar omahuje moje moče ter postaja moje srce bolno, bo prišla nesreča!

Lupo je zrl na njega s povešanimi vekami, v zlokobni zamišljenosti. To je bila zares skrivnost, kot jo je spoznal.

Končno, na razširjeni visoki ravнинi, ki je bila komaj dva milji od njih cilja, so pričeli korakati mimo žalostnih karavan bolnih, pohabljenih in slepih, — ki so vsi iskali tolažbe vleca ob studenem.

— Tak izraz v njih očeh, — je komentiral Gaucho, ko se je kolona zredila, na njegovo povelje, da se dovoli dovolj prostora za tipeče. — Tako prepričani so o njih okrevanju. Človek bi prisegel, da so že napol ozdravljeni!

— O, Gaucho mio! — je rekla Chaquita, jahajoča ob njegovi strani, — kako vesela sem, da si ti tako močan in čudovit, da ne boš nikdar potreboval te bedaste magike, da te spravi nazaj k zdravju!

— Torej ti se smeješ temu? — je vprašal banditski voditelj, ki je postal nenkrat resen.

— Seveda, — je odvrnila veselo. — Drugi prismuknjenci v San Benito so iztezali svoje oči ter vrjeli vse, kar so čuli od padra. Raditega sem poiskala gozdove v gorah ter gorske vrelce mesto cerkve ob nedeljah. Jaz verujem le, kar vidim s svojimi lastnimi očmi! Vidim pa, da si ti dovršen ter ne potrebujem nikakih mrmrajočih molitev za to!

Njene oči so žarele od ponosa, ko je zrla sedaj v njegovo mlado močvno. On po je govoril sedaj resno: — Jaz nikdar ne smem tega, kar verujejo drugi, Chaquita! Pusti jih misliti, dokler ni to v tvojo škodo. Celotno se prošnje naslovi name, ne zaležejo nčesar same besede. Kadar pa se dvigne roko, potem je stvar različna. Potem pobijem navzdol roko. Jaz pa bi rad vedel, kako morejo biti tako bedasti!

Sanchez pa ga je prekinil, s svojo posvetno, mehko modrostjo. — Potapljač se mož se bo oprijel vsake bilke, senjor Gaucho. Kadar je izginilo upanje, kdo se ne bo boril za zadnje upanje, kdo se ne bo boril proti obupu?

— Jaz nisem nikdar mislil na to, — je odvrnil voditelj. Naenkrat pa je izginilo njegovo roko proti plosči beli točki daleč pred njimi, na cesti.

— Glej, glej. To je vojak, to je vojaška suknja! Pojdimo, ušli ga bomo!

Spodbodel je strani Quita, in ponj je skočil pokonec, kot električan. Sanchez in Lupo sta bila tesno za njim, ko je Gaucho odjahal po trdi stezi. Bilo je delo par minut, ko je bil častnik Rocosa jetnik, zajet od ob lo Gaucha.

Par vprašanj, dramatično povdarjenj od bedalec banditskega voditelja, je spravilo na dan novice, da so pobegli vojniki posvarili Rocosa pred bližajočo se kavalkado Gaucha.

General, izprva neveren, je odredil končno priprave za zavratni napad. Njegovi možje, skriti po poti, med revezi in grmičevjem, bi padli po njem ravno izven Mesta čudežev. Artilerija naj bi bila postavljena ravno pred vrata mesta in ob kamenitih zidovih, — je priznal jetnik.

— Kdaj bodo pripravljeni? — je vprašal Gaucho. — Govori resno, kajti, če bom izvedel, da si lagal, te bodo moji možje razgrajali od zadnjega tvojega prsta, mesto da te ustrelje, kot zaslužiš.

— Jutri pred jutranjo zoro! — je zakričal mož, tako prestrašen, da je banditski glavar vrjel. — Prisegam pri vseh svetnikih! Oni vrjel, da bi bilo mogoče, da bi desegli ta kraj iz San Benita pred to uro. Vojaki, ki so ga posvarili, so sporočili, da ste vi vsi pijani v dotični vasi!

Gaucho se je kruto nasmehnil. — Bili smo! To je stanje, v katerem izvršimo najboljšo delo! Obrnil se je naokrog ter ukazal, naj se sleče jetniku njegovo dolgo suknjo, meč in kavalerski čepico.

— Vzemite tega moža v ozadje. Tam kampirajte ter postavite stražo na ceste, da ne bo mogel nikdo priti mimo ter oddati nadaljnje svarilo.

Dva moža sta odjahala nazaj, z nesrečnim jetnikom, privezanim na njegovega konja.

— Kaj boš storil sedaj? — je vprašala Chaquita. — Ali lahko jaham ob tvoji strani, ko boš stopil v mesto?

Njene oči so žarele kot dva oglja, ko se je naslonila poželjivo naprej na sedlu, kajti vsa izmučenost je bila pozabljena v tem najvišjem trenutku.

Gaucho pa je zmajal s svojo glavo, vlekel za svoje majhne brke ter zamišljeno sukal med prsti svoje bole.

— Ne, moja draga, — je rekel, potem ko so se hitri načrti izkristalizirali v njegovih rodovitnih možganih. — Nikdo me ne bo spremljal. Sprednje straže bi videle prihajati naše jezdece. Nikdo pa ne more zmotiti v obleki gaucha. Imeli bodo vse neprimlike na svoji strani.

— Sedaj pa je treba zvižati lisice, ne pa poguma leva. — Ozamljen jezdec pa mu zbudil le malo pozornosti.

Dezerterja sta mu opisale portal mesta ter splošni načrt cest in plazu ali trga. Gaucho je študiral zemljevide, katere je narisal prej inji sluga Rocosa. Vedel je sedaj uravnavo stopnjic in sob, v katere se je bil skril general.

(Dolje prihodnj.)

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE — JUGOSLAV BUREAU

ČAKANJE ZA KVOTO.

Nadaljevanje

Koliko je prošelj za vizo? —

Kakor zgoraj rečeno, se podat-

ki o številu vloženih prošelj ozi-

rajo na stanje, kakor je bilo 15.

oktobra 1918. Z drugimi beseda-

mi, število prošelj za vizo, spo-

daj navedeno, je število prošelj,

vloženih do 15. oktobra 1928. Od

tedaj je bilo mnogo več prošelj

vpisanih v čakalno listo za prvo

oziroma za drugo prednostno kv-

oto. To pomenja, da vsi ti pro-

silci, vpisani do tedaj, dobijo svo-

jo vizo tekom manj od enega le-

ta. Kakor znano, ameriški kon-

zuli smejo izdajati na mesec kve-

denu 10 odst. vse letne kvote. Po-

ložitve za te je torej jako ugoden.

Za drugo prednostno kvoto pa je

bilo do 15. oktobra 1928 vloženih

3491 prošelj, torej veliko več kot

znaša polovica kvote. Ker konzul

sme tem izdati le toliko viz, kol-

iko konzul hoteli meti poprej dokaz-

la je bil mož oziroma oče zakoni-

to pripuščeni v Združene države.

To je vse zakasnilo vpisanje

v listo druge prednostne kvote.

Sedajni sistem, po katerem mora

oče oziroma mož vložiti Form 575

na priseljeniško postajo, kjer je

bil pripuščeni in ki potem obvesti

konzula o zakonitem prihodu, je

bil še le pozneje uveden. Iz vseh

teh razlogov je umevno, da v ne-

katerih deželah ni bilo do 15. okt.

1928 vpisanih mnogo prošelj v

drugi prednostni kvoti. To se je

med tem seveda spremenilo. Ne-

kaj pa so ljudje takoj pograbil

priliko, ki jim je nudil nov za-

kon in so takoj poskrbeli za vpis

svojih družin.

Vzemimo na primer čehosloško

kvoto: Ista znaša na leto 3073,

deli se torej v dve polovici po

1536. Do 15. oktobra je bilo vlo-

ženih 1199 prošelj za prvo pred-

nostno kvoto in 3491 za drugo

prednostno vizo. Za prvo pred-

nostno vizo je bilo torej vloženih

manj prošelj kot znaša polovica

kvote. To pomenja, da vsi ti pro-

silci, vpisani do tedaj, dobijo svo-

jo vizo tekom manj od enega le-

ta. Kakor znano, ameriški kon-

zuli smejo izdajati na mesec kve-

denu 10 odst. vse letne kvote. Po-

ložitve za te je torej jako ugoden.

Za drugo prednostno kvoto pa je

bilo do 15. oktobra 1928 vloženih

3491 prošelj, torej veliko več kot

znaša polovica kvote. Ker konzul

sme tem izdati le toliko viz, kol-

iko konzul hoteli meti poprej dokaz-

la je bil mož oziroma oče zakoni-

to pripuščeni v Združene države.

To je vse zakasnilo vpisanje

v listo druge prednostne kvote.

Sedajni sistem, po katerem mora

oče oziroma mož vložiti Form 575

na priseljeniško postajo, kjer je

bil pripuščeni in ki potem obvesti

konzula o zakonitem prihodu, je

bil še le pozneje uveden. Iz vseh

teh razlogov je umevno, da v ne-

katerih deželah ni bilo do 15. okt.

1928 vpisanih mnogo prošelj v

drugi prednostni kvoti. To se je

med tem seveda spremenilo. Ne-

kaj pa so ljudje takoj pograbil

priliko, ki jim je nudil nov za-

kon in so takoj poskrbeli za vpis

svojih družin.

Kvota za Avstrijo znaša 785. Do

15. oktobra 1928 je bilo vloženih

751 prošelj za prvo prednostno

kvoto (t. j. zaprvo polovico kvo-

te) in 570 za drugo prednostno

kvoto. Neprednostnih prošelj je

bilo 3048.

Kvota za Madžarsko znaša 473.

Vloženih je bilo 872 prošelj za

prvo prednostno kvoto in 449 za

drugo prednostno kvoto. V prvi

prednostni kvoti bi zadnji prošelj

prošlec moral torej čakati 3 do 4 let

in v drugi prednostni kvoti sko-

raj dve leti, predno pride na vr-

sto.

Jako ugodno je razmerje za

Nemčijo, ki ima kvoto 51.227. Za

prvo prednostno kvoto je bilo vlo-

ženih 406 prošelj in za drugo 741.

Neprednostnih prošelj je bilo

57.643. To pomenja, da ljudje, ki

uživajo prednost, dobivajo kvoto

takorekoč takoj in da oni, ki

prednosti nimajo, bi morali čaka-

ti nekaj čez leto dni. Dejanski

čakajo še manj, ker mnogi pro-

silci se ne odzivajo vabilu konzula,

ko pride vrsta na-nje.

Kar se tiče Italije, vladajo tam

posebne razmere. Ameriški kon-

zuli vodijo očitno le seznam

prošelj v prvi prednostni kvoti.

V to je bilo do 15. oktobra 1928

vpisanih 10.226. Ker italijanska

kvota znaša 3845 na leto in polo-

vica znaša 1922, pomenja, da prošlee za prvo prednostno kvoto mora čakati približno pet let, predno pride na vrsto. Koliko prošleev je za drugo prednostno kvoto, ni znano. V Italiji sploh italijanska izseljeniška oblast drži seznam prošleev in, čim njihove prošnje dozori, jim izda potni list in pošlje h konzulu. Sigurno pa je, da jih je mnogo, veliko več kot znaša druga prednostna kvota in da mora novi prošlee čakati nekaj let. Kdor pa v Italiji nima prednosti, pa sploh nima nikakega izgleda za prihod.

(Konec prihodnj.)

MAČKE SO NEVARNE

Londonski dopisnik praškega lista "Morgenpost" je te dni poročal, kako je mačka zadušila otroka. Mlada gospa Gardener iz Londona se je vrnila iz mesta in našla v postelji svojega 6-mesečnega dečka mačko, ki je ležala na otročkovem obrazu. Mati je mačko takoj prepoznala, toda lahko si mislino njeno grozo, ko je spoznala, da je dete že mrtvo. Mačka je nesrečnega otročka zadušila.

Še strašnejši primer, da je mačka povzročila smrt deteta, se je zgodil v Antverpen. Mati petih otrok je nekega jutra opazila, da se mačka snče okrog najmlajšega otročka, ki je spal v zibelki. Kričala je na mačko, da bi jo odpodila, pa ni nič pomagalo. Šele ko je stopila k nji, je spoznala, da je mačka stekla in da je ogrižla že polovico obraza nesrečnega otročka. Naravno, da je bilo dete že mrtvo.

V Parizu živi ga. Dolteil, ki ima najdražjo mačko na svetu. Njena mačka pa ni plemenita pame, niti nima kakih posebnih lastnosti, marveč je čisto navadna mačka, kakršnih je na svetu vse polno. Gospa je hotela kupiti hišo in dvignila je v banki 10.000 frankov. V banki so ji dali 10 bankovcev po tisoč frankov, ki jih je spravila v nakupovalno torbo. Na trgu je kupila sula in ga položila k bankovcem. Bankovci so se nazvali maščobe in gospa jih je hotela doma pomesti na štedilnik. Mačka je bila pa menda celo požrešna in ko je zavohala v bankovcih sulo, jih je mirno požrla. Ko je uboga gospa zvedela, kaj se je zgodilo, je hotela mačko takoj ubiti, da bi v zadnjem hipu rešila, kar se je še dalo. Sosedje so ji morali pojasniti, da bi to ne imelo nobenega pomena in več noči so morali bedeti pri nji, da se v obupu ni usmrtila. Tako je bila čisto navadna mačka vredna 10.000 frankov, vsaj dokler je imela bankovce v trebuhu.

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

MAČKE SO NEVARNE

Kretanje parnikov · Shipping News

22. marca:	Aquitania, Cherbourg	13. aprila:	Minnewaska, Cherbourg St. Louis, Hamburg, Cherbourg President Harding, Cherbourg, Bremen
23. marca:	Deutschland, Hamburg, Cherbourg Augustus, Napoli, Genova	15. aprila:	Reliance, Cherbourg, Hamburg Berlin, Cherbourg, Bremen
26. marca:	Columbus, Bremen Republic, Cherbourg, Bremen	17. aprila:	Aquitania, Cherbourg Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen President Roosevelt, Cherbourg, Bremen
28. marca:	Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer Volendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	19. aprila:	Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam De France, Havre Majestic, Cherbourg Lapland, Cherbourg, Antwerpen
29. marca:	De France, Havre Berengaria, Cherbourg	20. aprila:	New York, Cherbourg, Hamburg Conte Grande, Napoli, Genova
30. marca:	Vulcania, Trst Hamburg, Hamburg, Cherbourg Pennland, Cherbourg, Antwerpen Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	23. aprila:	Columbus, Cherbourg, Bremen
3. aprila:	America, Cherbourg, Bremen	24. aprila:	Berengaria, Cherbourg George Washington, Cherbourg, Bremen
4. aprila:	Dresden, Cherbourg, Bremen	25. aprila:	Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen
5. aprila:	Paris, Havre, (izlet) Olympic, Cherbourg	26. aprila:	Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Rotterdam (Prvič), Naš izlet. Paris, Havre Olympic, Cherbourg Pennland, Boulogne Sur Mer, Antwerpen Augustus, Napoli, Genova
6. aprila:	Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg Conte Biancamano, Napoli, Genova	27. aprila:	Deutschland, Cherbourg, Hamburg Minnetonka, Cherbourg
10. aprila:	Mauretania, Cherbourg Leviathan, Cherbourg	1. maja:	Mauretania, Cherbourg
11. aprila:	Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen	2. maja:	Dresden, Cherbourg, Bremen
12. aprila:	New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam Homeric, Cherbourg Roma, Napoli, Genova	3. maja:	France, Havre Vulcania, Trst Homeric, Cherbourg Tyndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:
De France 29. mar.; 19. apr.
Paris 5. aprila; 26. aprila.
France 3. maja; 24. maja.

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi — Pijaca in slava francoske kuhinje. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali
FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

COSULICH LINE

NAGLA VOŽNJA V JUGOSLAVIJO

Ogromna motorna ladja
Vulcania

Odpluje na njeno prihodnje odplutje
30. MAR. in zopet 4. MAJ.

Kot njena posestimska ladja — Saturnia, prekaša vse ladje sveta v razkošju, udobnosti in naglosti ter nudi najboljšo službo v Evropi. Posebne cene za tja in nazaj. Več novosti na Vulcaniji in Saturniji, vključno plavalni bazen v drugem razredu.

Veliki parnik na olje
Presidente Wilson

ODPLUJE
18. APR. in 22. MAJA

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents